

Streda 6. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na stredu 6. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: Boh sa
spolieha na ľudí okolo nás;
modlitba pomáha pozrieť sa na
realitu; šťastní na zemi i v nebi.

19.02.2025

JEŽIŠ A JEHO UČENCI „prišli do
Betsaidy. Tam priviedli k nemu
slepca a prosili ho, aby sa ho dotkol“
(Mk 8, 22). Apoštoli Ondrej, Peter a
Filip pochádzali z tej istej rybárskej
dediny pri Galilejskom mori.

Pravdepodobne poznali slepca a tých, ktorí ho priviedli k Pánovi. Faktom je, že to nebolo miesto, ktoré by prejavilo veľkú vieru v Ježiša; v skutočnosti neskôr Pán bude nariekať nad reakciou Chorazínu a Betsaidy, hoci boli svedkami toľkých zázrakov.

Možno aj my, napriek tomu, že sme videli alebo zažili Božie pôsobenie a počuli toľko od Pána, môžeme mať niekedy slabú vieru. Vtedy sme vďační, že Boh nám po boku postavil ľudí, ako boli priatelia slepca, ktorí nás nejakým spôsobom privádzajú tvárou v tvár Ježišovi, ktorí nám o ňom hovoria slovami alebo skutkami. Môžeme myslieť napríklad na „rodičov, ktorí s veľkou láskou vychovávajú svoje deti; na mužov a ženy, ktorí pracujú, aby domov priniesli chlieb; na chorých, na staručky rehoľníčky, ktoré sa stále usmievajú. V tejto stálosti kráčania vpred, v každodennom nasledovaní,

vidím svätosť zápasiacej Cirkvi. Je to mnoho ráz svätosť *vedľajších dverí*, tých, ktorí žijú medzi nami a sú odrazom Božej prítomnosti, alebo – aby som použil iný výraz – „strednej triedy svätosti“[1].

„Jedného dňa — nechcem zovšeobecňovať, ale otvor svoje srdce Pánovi a sám mu rozpovedz svoj príbeh — ti možno priateľ, obyčajný kresťan ako ty, odhalil panorámu hlbokú a novú, no predsa rovnako starú ako samotné Evanjelium“[2].
Vždy iným spôsobom je možné, že táto scéna sa bude opakovať počas celého nášho života. Boh je skutočne prítomný v našich vzťahoch, a ak sme pozorní, snaží sa prostredníctvom nich uzdraviť našu slepotu a posilniť našu vieru.

TOHO ISTÉHO DŇA popoludní Ježiš „vzal slepca za ruku, vyviedol ho za dedinu, poslinil mu oči, vložil naňho ruky a opýtal sa ho: „Vidíš niečo?“ Ten sa pozrel a povedal: „Vidím ľudí; zdá sa mi, akoby stromy chodili“ (Mk 8, 22-24). Svätý Hieronym k týmto prvým gestám, ktoré slepec urobil pri Pánovej ruke - zdvihol oči od zeme a videl aspoň medzi tieňmi - poznamenáva: „Krásne napísal evanjelista: ‚zdvihol oči‘: ten, ktorý, kým bol slepý, pozeral dole, teraz pozrel hore a bol uzdravený. A ‚vidím ľudí; zdá sa mi, akoby stromy chodili‘ sa rovná výroku: zatiaľ vidím len tieň, ešte nevidím skutočnosť“[3].

Aby sme pozdvihli oči a objavili pravú skutočnosť, musíme vstúpiť na cesty modlitby. Svätý Josemaría radil, že jedným z prvých skutkov služby, ktoré možno ponúknuť každému, kto prichádza do centra Diela a snaží sa oživiť svoj duchovný život, je práve pomoc pri modlitbe. „Spočiatku ťa to

bude stáť viac úsilia: treba sa namáhať, aby sme sa upli na Pána a ďakovali mu za konkrétne prejavy jeho otcovskej lásky k nám. Pozvoľna potom pocítiš — aj keď tu vlastne nejde o city —, ako sa Božia láska zmocňuje tvojej duše. Je to sám Kristus, ktorý nás láskyplne sprevádza: Hľa, stojím pri dverách a klopem (Zjv 3, 20). Ako to vyzerá s твоjím životom modlitby?

Nepociťuješ občas v priebehu dňa túžbu dlhšie a v pokoji sa s ním rozprávať? Nevravíš mu: „Poviem ti to neskôr, potom sa s tebou o tom porozprávam?“ Vo chvíľach zvlášť venovaných rozhovoru s Pánom sa rozširuje srdce, upevňuje vôľa, a ľudský rozum — posilnený milosťou — nadprirodzeným pohľadom prenikne do ľudských skutočností“[4].

Potom, podobne ako slepec v evanjeliu, budeme čoraz viac dvíhať svoj pohľad k nebu; a obrysy

skutočnosti budú menej rozmazané. „Modlitba je dychom viery, jej najvhodnejším vyjadrením. Ako výkrik, ktorý vychádza zo srdca tých, čo veria a zverujú sa Bohu“[5].

JEŽIŠ, PLNÝ TRPEZLIVOSTI, „znova položil ruky na oči. Tu začal vidieť i celkom ozdravel a všetko videl zreteľne“ (Mk 8, 25). Odmena za žiaľ, ktorý sa roznieťil v slepcovi z Betsaidy, bude väčšia, než mohol očakávať: prvé, čo uvidí po prvotnom zmätku stromov, je pohľad Božieho Syna. Možno v niekoľkých krátkych sekundách čerstvo uzdravený muž precítil to, čo sa stane nám všetkým v nebi po celoživotnom hľadaní Boha: „To znamená ponoriť sa do oceánu nekonečnej lásky, v ktorom čas – chápaný ako *predtým a potom* – už viac neexistuje. Môžeme sa nanajvýš snažiť myslieť si, že tento okamih je

život v plnom zmysle, stále nové ponáranie sa do šírky bytia, pričom sme jednoducho preniknutí radosťou“[6].

Kresťanská cesta, hoci určite realisticky zahŕňa utrpenie a ťažkosti súčasnosti, je cestou radosnou, pretože sa na veci pozerá z Božej perspektívy a vie, že môže počítať s jeho neustálou prítomnosťou. Svätý Josemaría nás varoval pred pohľadmi na zápas, ktoré kladú väčší dôraz na utrpenie než na Božiu útechu: „Náš Pán je na kríži, ale nie tak, ako si niektorí ľudia myslia. Niektorí, keď na nich príde protirečenie, si myslia, že Ježiš Kristus povedal: Ja tu trpím, a preto aj vy trpte... Nie! On povedal: Ja trpím, aby ste vy boli šťastní. On chce, aby sme boli šťastní vo večnosti a šťastní aj tu na zemi“[7]. Môžeme prosiť našu Matku, Máriu, o „silnú, radosnú a milosrdnú vieru, ktorá nám pomôže byť svätými, aby sme sa

s ňou jedného dňa mohli stretnúť v raji“[8].

[1] František, *Gaudete et exsultate*, bod 7.

[2] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 1.

[3] Svätý Hieronym, *Komentár k evanjeliu svätého Marka*, V.

[4] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 8.

[5] František, *Audiencia*, 6-V-2020.

[6] Benedikt XVI, *Spe salvi*, bod 12.

[7] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 26-V-1974.

[8] František, *Anjel Pána*, 15-VIII-2017.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-6-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-6-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/)
(17.08.2025)